

ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΟΝ ΣΥΝΔΙΑΣΜΟ ΣΥΣΤΗΜΑΤΩΝ ΔΗΜΟΠΡΑΤΗΣΗΣ

Το τελευταίο διάστημα έχει τεθεί ένας σημαντικός προβληματισμός σχετικά με την νομιμότητα του τρόπου δημοπράτησης με συνδυασμό συστημάτων όπως αυτό περιγράφεται στο άρθρο 8 παρ. (7, 8, 9) του Ν.3669/08.

Ο ΣΑΤΕ με επιστολή του επισήμανε την μη νομιμότητα του παραπάνω τρόπου δημοπράτησης σε αρκετούς διαγωνισμούς αλλά δυστυχώς ο νόμος έτσι όπως είναι το επιτρέπει. Τυπικά όμως, γιατί ουσιαστικά το πρόβλημα είναι τεράστιο και δεν βρίσκεται στην απλή χρήση των δύο συστημάτων όπως παρουσιάζεται από τις δημοπρατούσες αρχές. Αλλά ας δούμε το θέμα αναλυτικά.

Κατ' αρχήν όσον αφορά το επιχείρημα ότι εφ' όσον εντάσσεται ως ενιαίο έργο, πρέπει να δημοπρατείται και ως ενιαίο και ότι αυτό δήθεν επιβάλλεται από τις ευρωπαϊκές οδηγίες. Το επιχείρημα αυτό δεν ισχύει διότι σύμφωνα με το άρθρο 116 παρ. 5 του Ν3669/08 επιτρέπεται η σύναψη χωριστών συμβάσεων κατά τμήματα ενός σχεδιαζόμενου έργου αρκεί να λαμβάνεται υπ' όψη η συνολική εκτιμώμενη αξία όλων των τμημάτων του έργου και να εφαρμόζεται το κοινοτικό δίκαιο για την κάθε μία όταν το σύνολο τους υπερβαίνει την αξία των 5.000.000€. Δηλαδή σύμφωνα με την παρ. 3 του ίδιου άρθρου δεν επιτρέπεται η κατάτμηση ενός έργου με σκοπό να αποφευχθεί η εφαρμογή του κοινοτικού διακαίου.

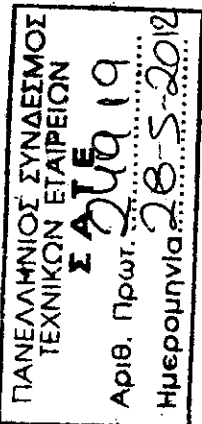
Όπως όλοι γνωρίζουμε πολλά έργα έχουν δημοπρατηθεί χωριστά εφαρμόζοντας την διακήρυξη τύπου Α ανεξάρτητα του προϋπολογισμού τους εφ' όσον το άθροισμα τους υπερέβαινε το όριο των 5.000.000€.

Όσον αφορά τα προβλήματα.

Θεωρώ δευτερεύον αλλά όχι άνευ σημασίας το ζήτημα του διαφορετικού αντικειμένου των εταιρειών που κατασκευάζουν εγκαταστάσεις επεξεργασίας λυμάτων με τις εταιρείες κατασκευής δικτύων αποχέτευσης που στην καλύτερη περίπτωση οδηγεί σε αναγκαστικές συνεργασίες και στην χειρότερη, ανάδοχοι εξειδικευμένοι στο ένα αντικείμενο πειραματίζονται στο άλλο.

Δεν μπορούμε επίσης να θεωρήσουμε άνευ σημασίας το γεγονός ότι έτσι όπως λειτουργεί σήμερα το σύστημα Μ-Κ που όλοι γνωρίζουμε, μέχρι να καταλήξει ο διαγωνισμός σε Ανάδοχο το συνηθές χρονικό διάστημα ανέρχεται σε πάνω από 1,5 χρόνο. Είναι φανερό ότι σ' αυτό το χρονικό διάστημα ήδη θα είχε εκτελεστεί το έργο των δικτύων εάν είχε δημοπρατηθεί χωριστά.

Πέραν όμως των παραπάνω αυτό που είναι εξωφρενικό είναι τα ίδια τα προβλήματα που προκύπτουν από τον συνδυασμό των συστημάτων και ειδικά από τον τύπο της ομαλότητας όπως αυτός περιγράφεται στο άρθρο 8 παρ. 7 του Ν3669/08. Ειδικά στην περίπτωση της παρ. 8 του ίδιου άρθρου δηλ. στα έργα που το επιμετρούμενο τμήμα είναι μεγαλύτερου προϋπολογισμού από το κατ' αποκοπήν τμήμα που είναι και η συνηθέστερη περίπτωση χρησιμοποίησης του συστήματος συμβαίνει το εξής αδιανόητο. Στον τύπο που ελέγχει την ομαλότητα των προσφορών αντί της ε_μ (μέση έκπτωση όπως προσδιορίζεται στην παρ. 7) χρησιμοποιείται αυθαίρετα ή έκπτωση Ε που προκύπτει από την προσφορά του επιμετρούμενου τμήματος.

Πέραν όμως του παραπάνω για να γίνει κατανοητή η ανωμαλία του τύπου που ελέγχει την ομαλότητα των προσφορών, αρκούν μερικά παραδείγματα:

α) Προσφορά κατά την οποία ο διαγωνιζόμενος έχει προσφέρει ίδια έκπτωση στα δύο τμήματα καθίσταται ανώμαλη αν η βαθμολογία του τμήματος M-K είναι κάτω από 90 βαθμούς!!!

β) Προσφορά κατά την οποία η έκπτωση του κατ' αποκοπήν τμήματος είναι μικρότερη κατά 10 μονάδες από την έκπτωση του επιμετρούμενου τμήματος καθίσταται ανώμαλη με βαθμολογία κάτω των 98 βαθμών.

γ) Το αντίστροφο συμβαίνει σε περίπτωση που η έκπτωση του κατ' αποκοπήν τμήματος υπερβαίνει την έκπτωση του επιμετρούμενου τμήματος. Στην περίπτωση δε αυτή συμβαίνει το εξής πρωτόκουστο. Για ορισμένες τιμές εκπτώσεων εάν η μελέτη που κατατίθεται λαμβάνει την άριστη βαθμολογία η προσφορά καθίσταται ανώμαλη.

Από τα παραπάνω γίνεται φανερό ότι ο συνδυασμός των δύο συστημάτων που χρησιμοποιείται από διάφορες υπηρεσίες όχι μόνο δεν προσφέρει κανένα απολύτως πλεονέκτημα αλλά γίνεται και εργαλείο για να μεταφερθεί ένα σημαντικό αντικείμενο έργων, όπως είναι τα δίκτυα αποχέτευσης, από τον ελεύθερο ανταγωνισμό στο σύστημα διαπλοκής της Μελέτης – Κατασκευής χρησιμοποιώντας ακόμη ένα όπλο και μάλιστα ιδιαίτερα αποτελεσματικό, όπως είναι ο τύπος ομαλότητας για να κατευθύνουν το έργο εκεί που θέλουν.

Τα παραπάνω επισημάνθηκαν με απόλυτο τρόπο από όλες τις οργανώσεις στο ΥΠΥΜΕΔΙ χωρίς κανένα δυστυχώς αποτέλεσμα μέχρι σήμερα.

Στάθης Μανδηλαράς